

Κατηχητικά Ἐνοριακοῦ Κέντρου

Ἱεροῦ Ναοῦ

Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου
Κολωνὸς Ἀθηνῶν

«Τὰ Ἡλιοτρόπια»

Ἀπολογισμὸς Κατηχητικῶν 2015-2016

Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 13η/26η Ἰουνίου 2016

Τελετὴ Λήξης τῶν Δραστηριοτήτων τῶν Δομῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
γιὰ τὴν Περίοδο 2015-2016

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας·
Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Μητέρες·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Λίγες μέρες πρὶν ὅλη ἡ χώρα πάγωσε στὸ ἄκουσμα ἑνὸς κατηγορούμενου γιὰ δολοφονία 14 ἐτῶν. Καὶ δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πού κάτι τέτοιο συνέβαινε στὴν χώρα μας! Δόξα τῷ Θεῷ ὅμως αὐτὲς εἶναι οἱ τραγικὲς ἐξαιρέσεις. Ὑπάρχουν καὶ τὰ παιδιά πού διατηροῦν τὴν ἀγνή, καθαρὴ τους καρδιά.

Τὰ παιδιά πού εἶναι τὰ παιδιά ἐκεῖνα, στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μοιάσουμε γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ζήσουμε στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Τὰ παιδιά πού στὴν ἐρώτηση τί θὰ ἔλεγαν στὸν Χριστό μας, ἂν τὸν ἔβλεπαν μπροστά τους ἀπαντοῦν μὲ τὸν ἐξῆς συγκλονιστικὸ τρόπο: «Ἀρχικὰ βλέπω καθημερινὰ τὸν Χριστό, γιατί Τὸν ἔχω στὴν καρδιά μου. Εἶναι μέσα μου καὶ Τὸν νιώθω. Θὰ Τοῦ ἔλεγα, αὐτά, πὸν Τοῦ λέω στὴν προσευχή μου: Τὸν εὐχαριστῶ γιὰ ὅ,τι μοῦ χαρίζει καὶ γιὰ τὸ ὅτι οἱ γονεῖς μου εἶναι καλά. Τὸν εὐχαριστῶ, πὸν δὲν μὲ ἀφήνει νὰ περπατάω μόνος μου, ἀλλὰ μὲ ἀκολουθεῖ, ὅπου καὶ ἂν πάω. Μὲ ἀκολουθεῖ,

για νὰ μὲ προστατεύει. Τὸν εὐχαριστῶ, πὸν Τὸν ἔχω μαζί μου καὶ μοῦ φέρνει τὴν χαρὰ Του, Τὸν εὐχαριστῶ, πὸν μὲ ἀγαπάει. Τοῦ ζητῶ νὰ μοῦ συγχωρέσει τὰ λάθη. Καὶ στὸ τέλος Τὸν ρωτῶ: Γιατί μοῦ τὰ δίνεις ὅλα αὐτά, Θεέ μου; Τὰ ἀξίζω;...».

* * *

Τέτοια εὐλογία νὰ εἴμαστε κοντὰ σὲ τέτοια παιδιά ἔχουμε 11 σχεδὸν χρόνια τώρα στὰ Κατηχητικά τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸν Κολωνό. Ἡ προσπάθεια ξεκίνησε τὸ 2005 μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυροῦ Κυπριανοῦ καὶ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας μας, κατόπιν αἰτήματος γονέων.

Τὰ «Ἡλιοτρόπια»

«Σὰν τὰ ἡλιοτρόπια
πὸν κοιτοῦν κατάματα τὸν ἥλιο
καὶ στρέφουν πάντα πρὸς αὐτὸν
τὴν ὑπαρξή τους πλέρια,
ὅμοια κι ἐμεῖς, βλασταίνοντας
στῆς χάρης τὸ βασίλειο,
σ' Ἐσένα ὑψώνουνε
ψυχὴ καὶ νοῦ καὶ χέρια,
μεσ' στοὺς χειμῶνες τῆς ζωῆς
καὶ μεσ' στὰ καλοκαίρια».

Οἱ στίχοι αὐτοὶ τοῦ Γ. Βερίτη ἔδωσαν τὸ ὄνομα στὰ Κατηχητικά μας, ἀλλὰ καὶ τὸ Ὅραμα νὰ ζήσουμε ὅλοι, παιδιά, γονεῖς καὶ κατηγήτριες σὰν τὰ ἡλιοτρόπια, στραμμένοι στὸν Χριστό! Καὶ ν' ἀπαντήσουμε τὴν ἐρώτηση πὸν ἔκαναν τὰ παιδιά τὴν πρώτη φορὰ πὸν μαζευτήκαμε σὰν ομάδα «Κυρία, θὰ τὰ καταλαβαίνουμε τώρα αὐτὰ πὸν γίνονται στὴν Ἐκκλησία;».

* * *

Καθὼς ἡ ἐφετινὴ χρονιά ἦταν ἐπετειακὴ γιὰ ἐμᾶς στὰ Ἡλιοτρόπια, πολὺ σύντομα θὰ κάνουμε μία μικρὴ ἀναδρομὴ στὴ δραστηριότητα τῶν Κατηχητικῶν μας, τῆς Χαρᾶς, τῆς ομάδας δηλαδὴ τῶν μικρότερων παιδιῶν (προσχολικῆς ἡλικίας καὶ Δημοτικοῦ) μὲ ὑπεύθυνη τὴν κα Ἑλπινίκη Βραχνάκη καὶ τῆς Μαθητείας, τῆς ομάδας τῶν παιδιῶν Γυμνασίου καὶ Λυκείου.

«Καὶ φέτος μάθαμε πολλὰ στὸ Κατηχητικό μας...», λέγαμε κάθε καλοκαίρι. Πράγματι, τὴν πρώτη μας χρονιά προσπαθήσαμε νὰ ἐξηγήσουμε τι σημαίνει νὰ εἴμαστε παιδιά τοῦ

Θεοῦ. Μάθαμε τι θὰ πεῖ στέρεη πίστη, σταθερότητα στήν ὀρθοδοξία, ὑπακοή, ὑπομονή, ἀγάπη καί φιλία καί τόσα ἄλλα ὄμορφα ἀγωνίσματα.

Τὴν ἐπόμενη χρονιά πήγαμε ἓνα σκαλοπάτι πιὸ ψηλά! Θέλαμε νὰ γίνουμε Ἅγιοι καὶ μάλιστα ἐμπνευστήκαμε τόσο πολὺ ἀπ' τὸ σύνθημα αὐτὸ ποὺ τὰ παιδιά ἔγιναν δάσκαλοι, ἔμαθαν καὶ μίλησαν γιὰ τὸν Ἅγιό τους.

Τὶς χρονιές ποὺ ἀκολούθησαν μελετήσαμε τὰ δόγματα τῆς πίστεως μας ἀναλύοντας τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως μὲ ὁδηγὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴν Ἱερὰ Παράδοση, ἐξηγήσαμε μὲ μεγάλη λεπτομέρεια τὴν Θεία Λειτουργία ἐνῶ εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ ξεναγηθοῦμε ἀπ' τὸν Ἐφημέριο τῆς Ἐνορίας μας καὶ στὸ Ἱερὸ Βῆμα τοῦ Ναοῦ μας, ὅσο αὐτὸ ἐπιτρεπόταν.

Προχωρήσαμε προσεγγίζοντας καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἕξι Θεία Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐνῶ γνωρίσαμε καὶ τὸν δεσμὸ Ὁρθοδοξίας-Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἱστορικὴ συμπορεύσή τους ἀπ' τὸ πρῶτο κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν Ἄρειο Πάγο μέχρι καὶ τὴν συμβολὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στοὺς ἀγῶνες τοῦ ἔθνους μας τὸν 19ο καὶ τὸν 20ὸ αἰῶνα.

Μιὰ χρονιά ἦταν ἀφιερωμένη στήν Παναγία μας. Συνειδητοποιήσαμε τὴν θέση Της στήν ὀρθόδοξη πίστη μας, τὴν δύναμη τῆς μεσιτείας Της στὸν Κύριό μας καὶ μέσῳ τῶν ἀναρίθμητων θαυμάτων Της τὴν παρουσία καὶ τὴν προστασία Της κάθε στιγμῆ τῆς ζωῆς μας. Ἰδιαίτερη θέση στήν μνήμη μας ἔχουν ἐκεῖνες οἱ συναντήσεις κατὰ τίς ὁποῖες μελετήσαμε καὶ ἐξηγήσαμε τοὺς Χαιρετισμοὺς στήν Παναγία μας.

Πιὸ πρόσφατοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κύκλοι συναντήσεων μέσα ἀπ' τοὺς ὁποῖους συνειδητοποιήσαμε τι σημαίνει ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ σὲ κάθε στιγμῆ, σὲ κάθε τομέα τῆς ζωῆς μας καθὼς καὶ ἡ μελέτη τοῦ σχεδίου τῆς Θείας Οἰκονομίας ἀπ' τὴν ἀρχὴ του, ὅπως περιγράφεται στὰ Βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

* * *

Τὰ μαθήματά μας ὑποστηρίζονται πολὺ συχνὰ μὲ τὴν χρηστικὴ ἐποπτικῶν μέσων ἐνῶ ἡ ὁμάδα τῆς Χαρᾶς ἀσχολεῖται κάθε φορὰ μὲ δημιουργικὲς δραστηριότητες, παιχνίδια, ζωγραφικὴ, κατασκευές. Δὲν παραλείπουμε τὴν ἐνασχόλησή μας μὲ ψαλμοὺς καὶ ὀρθόδοξα χριστιανικὰ τραγούδια.

Ἡ κατηχητικὴ χρονιά ξεκινοῦσε κάθε φορὰ μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγιασμοῦ καὶ τὸν λόγο τοῦ Πνευματικοῦ μας, τοῦ π.

Αποστόλου, και ἀκολούθως εὐχάριστες «δοκιμασίες» γρίφοι, παιχνίδια, κατασκευές κ.ἄ. μᾶς ὀδηγοῦσαν στὴν ἀποκάλυψη τοῦ συνθήματος.

Ξεχωριστές, εὐχάριστες στιγμὲς ἦταν οἱ στιγμὲς ἐκτὸς τοῦ χώρου μας εἴτε γιὰ συμμετοχὴ στὴ Θεία Λατρεία εἴτε γιὰ τὶς προσκυνηματικές, ἐκπαιδευτικές καὶ ψυχαγωγικές ἐκδρομές μας. Κάθε χρονιά συμμετείχαμε ὁμαδικὰ στὸν ἑορτασμὸ τῶν Θεοφανίων, στὸν Ἁγιασμὸ τῶν Ὑδάτων, στὸν ἑορτασμὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μὲ δική μας Ἀρτοκλασία, στὸν ἑορτασμὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ στὸν Ἑσπερινὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Όταν ἀπομακρυνθήκαμε ἀπὸ τὸν χώρο μας προσκυνήσαμε

- στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα στὰ Πατήσια, τὸν τόπο μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, ἀνεβήκαμε
- στὸν Ἄρειο Πάγο, ὅπου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐκήρυξε τὸν θεῖο Λόγο, προσκυνήσαμε τὸν Ἅγιο Δημήτριο τὸν Λουμπαρδιάρη
- στὸν Λόφο τοῦ Φιλοπάππου, ὅπου καὶ ἀκολούθησε παιχνίδι μέχρι τελικῆς πτώσης...
- Στὸ Θησεῖο προσκυνήσαμε τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Μαρίνας ἐνῶ ἀκολούθησαν βόλτες καὶ κέρασμα στὴν περιοχῆ...

Ενδεικτικὲς τῆς φιλανθρωπικῆς μας δραστηριότητος εἶναι οἱ ἐπισκέψεις

- στὴν Στέγη Ἀνηλίκων Πειραιῶς «Ὁ Καλὸς Ποιμένας»,
- στὸ Ὁρφανοτροφεῖο «Ἁγία Τριάδα» στὸ Ἴλιον, ἢ
- συμμετοχὴ σὲ μία δράση τῆς Ἑνώσεως «Μαζὶ γιὰ τὸ Παιδί», πού συνδυάστηκε μὲ
- ἀπόδοση τιμῆς στὸ Μνημεῖο τοῦ Ἡρώα Κωνσταντίνου Κουκίδη, καὶ ἡ ἐπίσκεψη σὲ ἐνορίτισσά μας
- στὸ Ἴδρυμα Ἀποκατάστασης «Ἀνάπλαση» στὴν Νέα Ἰωνία.

Παρακολουθήσαμε σὲ παιδικὲς θεατρικὲς σκηνὲς τὴν μεταφορὰ δύο διηγημάτων τῆς Πηνελόπης Δέλτα στὸ Θέατρο, τὸν Τρελαντώνη καὶ τὸ Παραμῦθι χωρὶς ὄνομα.

Απὸ τὶς ἐκπαιδευτικὲς μας ἐπισκέψεις θυμόμαστε χαρακτηριστικὰ τὶς ἐπισκέψεις

- στὸ Μουσεῖο Κυκλαδικῆς Τέχνης καὶ
- στὸν Ἐθνικὸ Κήπο, τὴν ἐπίσκεψη
- στὴν Διαδραστικὴ Ἑκθεση Τεχνολογίας τοῦ Εὐγενιδείου Ἰδρύματος,
- στὴν Βιωματικὴ Ἑκθεση γιὰ τὴν ζωὴ στὴν Ἀνταρκτικὴ τοῦ Ἰδρύματος Μείζονος Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ξενάγησή μας ἀπὸ ἐπαγγελματία ξεναγὸ
- σὲ μέρος τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκρόπολης καὶ
- στὸν Βράχο τῆς Ἀκρόπολης τῶν Ἀθηνῶν. Κάποιες φορὲς διασκεδάσαμε παίζοντας bowling...

Χαραγμένες στήν μνήμη μας είναι οί στιγμές πού έτοιμάσαμε χειροποίητα γλυκίσματα για νά κεράσουμε άλλοτε φιλοξενούμενους σέ έκδηλώσεις τής Ένορίας μας, άλλοτε καλεσμένους του Κατηχητικού μας κι άλλοτε για νά συνδράμουμε ένοριτες μας πού είχαν ανάγκη.

* * *

Ίδιαίτερη έκφραση του Κατηχητικού έργου πού χάρισε ποικίλα, ωφέλιμα βιώματα στα Ήλιοτρόπια ήταν οί έορταστικές έκδηλώσεις. Δύο φορές κάθε χρόνο, τὰ Χριστούγεννα και στήν μεγάλη, διπλή γιορτή του Ευαγγελισμού τής Θεοτόκου και τής Έθνικης μας Παλιγενεσίας, έτοιμάζαμε με μεράκι θεατρικές παραστάσεις, τραγούδια, ποιήματα, κείμενα, κουκλοθέατρο, παντομίμα, και προβολή ταινιών.

Ξεχώρισαν • ή θεατρική παράσταση «Μιά ξεχωριστή μέρα του μπαρμπα-Πανώφ», • ή παρουσίαση με ανάγνωση και παντομίμα του Διηγήματος «Τὰ χριστουγεννιάτικα τριαντάφυλλα» τής βραβευμένης με Όσκαρ Σουηδής συγγραφέως Σέλμα Λάγκερλεφ, καθώς και • ή δραματοποίηση του διηγήματος του Α. Παπαδιαμάντη «Στό Χριστό στό κάστρο», αλλά και • ή παρουσίαση όλόκληρου του έργου του Διονυσίου Σολωμού «Ύμνος εις την Έλευθερία» με άπαγγελία, μουσική και προβολές, • ή παρουσίαση τής βιογραφίας τής Μαντώ Μαυρογένους, αλλά και • τὸ άφιέρωμα στον Κληρο, Πατριάρχες, Έπισκόπους, Ίερείς και Διακόνους, πού ξεχώρισαν για τήν συμβολή τους στον Αγώνα για τήν άπελευθέρωση τής Ελλάδας από τήν όθωμανική κυριαρχία.

Στις έκδηλώσεις είχαμε ένίοτε τήν τιμή τής παρουσίας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας ή Θεοφιλεστάτων Έπισκόπων.

Η λήξη των μαθημάτων ήταν πάντα πανηγυρική με τήν άπονομή βραβείων, άριστείων και δώρων, με πλούσια κεράσματα, αλλά και ωφέλιμες προβολές και αναγνώσματα σχετικά πάντα με τὸ θέμα τής χρονιάς πού τελείωνε. Ίδιαίτερη ήταν ή γιορτή επί τή λήξει τής κατηχητικής χρονιάς κατά τήν όποία παρουσιάστηκε θεατρική παράσταση με θέμα τόν βίο τής Αγίας Φιλοθέης τής Αθηναίας.

Κατά τήν τελετή λήξης παραδίδαμε στον Πνευματικό μας τὸ περιεχόμενο του κουμπαρά πού γεμίσαμε όλο τόν χρόνο, όσο τουλάχιστον δέν είχε καταναλωθει στις φιλανθρωπικές μας δραστηριότητες.

Απ' τὴν πώληση χειροτεχνιῶν ποὺ εἶχαν ἐτοιμάσει τὰ «Ἡλιοτρόπια» συγκεντρώθηκαν χρήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀγοράστηκαν βιβλία θρησκευτικά, λογοτεχνικά, ἐπιστημονικά καὶ ξεκίνησε ἡ λειτουργία δανειστικῆς βιβλιοθήκης.

* * *

Οὶ δραστηριότητες αὐτὲς τῶν Κατηχητικῶν μὲ ὅλες τὶς ἐλλείψεις καὶ τὶς ἀδυναμίες αὐτῶν εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθεῖ μία οἰκογένεια, ἡ οἰκογένεια τῶν «Ἡλιοτροπίων», ἡ ὁποία ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι ἐτοιμάζεται γιὰ τὴν ἐπόμενη 10ετία τῆς ὥστε ἐνωμένη, χαρούμενη, δυνατὴ, στραμμένη πάντα, σὰν τὰ ἡλιοτρόπια, στὸν Χριστὸ νὰ συμβάλει κατὰ τὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ στὸ ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας γιὰ τὴν σωτηρία ψυχῶν καὶ σωμάτων.

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὰ παιδιὰ ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ἔδωσαν τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὸ χαμόγελό τους, τὸν χρόνο καὶ τὸν κόπο τους, τοὺς γονεῖς ποὺ κατέβαλαν χρόνο, κόπο, ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ στήριξη, τὸν Μητροπολίτη, τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὸν Ἐφημέριό μας, ποὺ μὲ τὴν παρουσία, τὶς προσευχὲς καὶ τὶς συμβουλές τους ἐνίσχυσαν τὴν προσπάθεια, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἄλλους συνεισέφεραν μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο, ἀκόμη καὶ μὲ ἓναν καλὸ λόγο στὴν οἰκογένεια τῶν Ἡλιοτροπίων.

Μαρία Κουκοβίνου